

føle os lidt frem på tangenten. I hvert fald er der en mulighed for at bruge ½ time, vil jeg sige til statsministeren, værsgo.

Kl. 17:17

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tusind tak for det. ½ time kan man jo altid bruge til at få sagt et par borgerlige, liberale ord. Omvendt kan man jo også sige, at hvis man skulle indskrænke sig til at reflektere over, hvad der er kommet frem af ny politik og nye bud fra oppositionen her i dag, så kunne det jo gøres ganske, ganske kort. For det, der står tilbage efter at have siddet helt stiltærdigt og lyttet til alle de kloge ord, der er sagt i dagens løb, er, at vi på trods af statsministerskifte jo altså fortsat har en borgerlig-liberal regering med et stærkt, solidt parlamentarisk grundlag, som har en sikker hånd på rattet i forhold til at styre Danmark trygt og godt igennem krisen. Og over for det står der, så en stribe partier, som øjensynligt kan samles i det fromme håb at gøre en ende på denne regering, men som jo derudover ikke rigtig byder ind med svar.

Må jeg ikke starte med det med krisen først, for jeg synes sådan set, at vi alle sammen skylder danskerne at tale lige ud om den sag og i øvrigt afstå fra at skyde hinanden falske motiver i skoene. På trods af det har jeg jo så hørt, også her i dag, ligesom det har været fremført i medierne, tv-indslag efter tv-indslag, at jeg personligt skulle have haft den holdning, den attitude, den bedømmelse, at det hele var overstået til sommer. Hr. Villy Søvndal gentog det her i dag igen. Den socialdemokratiske ordfører gjorde noget tilsvarende.

Må jeg ikke bare om det sige, at alt det her jo så beror på en lille avisartikel i Børsen med en interessant og forvrænget overskrift. Derfor vil jeg da gerne lige helt ekstraordinært referere til Børsen, som øjensynlig på den måde altså er grundlaget for den kampagne, som S og SF fører mod regeringens kriseforståelse. Jeg citerer selv samme avis' leder den 7. april i indeværende år. Og nu citerer jeg så:

Men værre er det, at Socialdemokraterne fordrejer sandheden i de missiler, der sendes af sted. F.eks. var S-leder Helle Thorning-Schmidt alle steder i weekenden ude med budskabet om, at Lars Løkke tror, at krisen slutter til sommer, og at det er uansvarligt. Angrebet bygger på et interview, som Lars Løkke Rasmussen gav til dagbladet Børsen for en måned siden. Her sagde Løkke ganske vist, at hvis man skal være optimistisk, kan økonomien ramme en bund i sensom-

meren, hvorfra den langsomt kan begynde at bevæge sig op, dog med højere ledighedstal i endnu en periode.

Men Løkke sagde også: Man skal godt nok være meget sikker på at have verdensmonopolet på at kunne se præcis, hvornår det her vender, hvis man ville investere alle sine penge på at kende det tidspunkt. Vi kender det ikke, og det er derfor, vi har valgt at følge det dagligt og håndtere det dagligt.

Uanset, hvad man mener om krisen, er der gået mange nuancer tabt i Thornings udlægning.

Hvorfor trækker jeg det her frem? Det gør jeg, fordi jeg sådan set har den grundholdning, i hvert fald til mit eget politiske arbejde, at det skal gøre en forskel, og at det skal hvile på redelighed. Og det er simpelt hen ikke redeligt, hvis hele den politiske debat tager afsæt i falske myter, der bringes til torvs.

Danmark er midt i en krise, verden er midt i en krise. Danmark kan ikke gå fri af krisen. Vi er et lille land, der har skabt både rigdom og velstand ved at være i interaktion med resten af verden. Og når væksten bremser op i resten af verden, påvirker det også dansk økonomi. Det er selvkært, det er selvkært. Der findes ingen, der er i stand til at sætte en deadline på, hvornår det vender.

Det, der er vores opgave herinde, og som jeg kunne ønske mig at man kunne samles om i stedet for bare mytologisk at føre kampagne mod hinanden, er at styre Danmark så sikkert igennem denne krise som overhovedet muligt. Det kræver også – hvis vi igen tager afsæt i redeligheden – at vi siger tingene lige ud, som de er, nemlig at når krisen er international, og når Danmark henter sin velstand i samhandel med andre lande, så kan vi ikke imødegå hele denne krise alene ved at øge den indenlandske efterspørgsel i Danmark. Vi kan ikke bygge os ud af krisen.

Det er ikke det samme, som at vi ikke også skal bygge – jeg skal vende tilbage til det om lidt – men vi kan ikke isoleret bygge os ud af krisen. For hvis vi fuldstændig enøjet forsøger at hente hjem, hvad vi taber i eksport, ved at tage penge op af statskassen, så risikerer vi, at Danmark står afplukket tilbage den dag, konjunkturerne vender. Så risikerer vi for værre danske virksomheders konkurrenceevne yderligere, så risikerer vi at tabe yderligere på eksporten, og så risikerer vi i en eller anden blind jagt for at vise handling nu at svigte, ja, jeg taler ikke så meget om vores